

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
apostólküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Konkolyhintés.

Pécs, 1899. február 10.

Bánffynak és a kormánypárt u. n. harcias elemeinek, a Tisza-klikknek, tudvalevőleg az a céljuk, hogy a békés kibontakozást minden áron megakadályozzák, és ez nagyon természetes is, mert amely pillanatban becsületes béke létesül, megszűnt az ő uralmuk, már pedig az olyan emberektől, a kiknek egyetlen politikai céljuk volt mindig az uralomnak a maguk részére való lefoglalása és kizsákmányolása, a melyért készek voltak föláldozni az ország legsarkalatosabb jogait, hasztalan várni, hogy az ország javáért önkényt mondjanak le az uralomról.

Az is tudvalevő dolog, hogy a korona ezekkel szemben határozottan kívánja a békét, miután ez a kiegyezést további négy, sőt esetleg öt évre is biztosítaná s a hadsereg szervezetét és kiegészítését törvényes úton, ami szintén fontos szempont a korona előtt, lehetségessé tenné. Arra törek-szenek tehát főntemlitett békebontók, hogy a békés kibontakozás lehetősége alulról váljék lehetetlenné s így a korona kényszerítették magát a háboru-párt karjaiba vetni.

Ebből a célból állítanak föl lehetetlen feltételeket s utasítják vissza az ellenzéknek méltányos és igazságos követeléseit.

A korona határozott kívánságával szemben azonban mégsem merik magukra vállalni nyíltan a béke meghiusításának ódiumát s azért nem adnak ultimátumot, hanem iparkodnak a titkos béketárgyalásokat a végtelenségig elnyújtani, hogy ezzel ki-merítsék az ország türelmét s elhíntsek a visszavonás magvait az egyesült ellenzék különböző pártjai között. Így aztán reményük lehet, hogy a türelmét vesztett ellenzék mondja ki az ultimátumot s akkor majd a korona elé lépnek azzal a jelentéssel, hogy ime a békét létesíteni az ellenzék ellentállása folytán lehetetlen, nincs hát más választás, mint megtörni ezt az ellentállást erőszakkal s létesíteni mindent abszolút hatalommal, amit alkotmányos úton megcsinálni nem lehetett.

Annjira biztosak ebben az eredményben, hogy a tegnapelőtti minisztertanácsban már meg is csinálták a háboru folytatásának programját, a melyet készek folytatni, csak hogy a hatalmat ne legyenek kénytelenek kiadni a kezükből. Biznak a béke meghiusulásában, mert két olyan ütköző pontot állítottak az útjába, a melyeken a békés áramlatnak okvetlenül meg kell törnie. Az első az indemnitásnak megszavazása még a mostani kormány uralma alatt, a másik pedig a kuriai bíraskodáson kívül minden egyéb ellenzéki követelésnek a visszautasítása.

Hogy mi szüksége van a Bánffy-kormánynak az indemnításra, mikor annak megszavazása után az általa följánlott feltételek szerint nyomban elhagyná a helyét, azt józan észszel megmagyarázni nem lehet, de követelik, mert tudják, hogy az ellenzék ezt az egyetlen hatékony fegyverét jóremény fejében nem adhatja ki a kezéből s ez a követelés látszik leginkább alkalmasnak arra, hogy az ellenzék kebelében a meghasonlást fölidézzze.

S csakugyan akadtak máris egyesek, akik vagy kicsinyhittűségből, vagy tán számításból is azt hirdetik, hogy az indemnitásnak a Bánffy-kormánytól való megtagadásával nem szabad a békét s az abban biztosítandó kuriai bíraskodást kockára tenni. Pedig az kétségtelen, hogy pusztán ezen a kérdésen a békés kibontakozás hajótörést nem szenvedhet, ha az ellenzék eddig elfoglalt álláspontjához szigorúan és a mi fő: egyértelműleg ragaszkodik. A korona nem fogja a békét elejteni csak azért, mert az a kapric, melyben Bánffy az indemnitás követelésével magának tetszeleg, keresztül nem vihető.

De ha a kormány a korona előtt rámutathat arra, hogy ebben a kérdésben az ellenzék önmagával is meghasonlott, mert egy tekintélyes része megadhatónak tartja az indemnitást, akkor csakugyan kieszközölheti a beleegyezést ahhoz, hogy ezt a ko-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Orgonavirág.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Hallottam, hogy valaki csendesen csoszogott föl a lépcsőkön. Aztán megállt az ajtó előtt. Ott egyideig köhögött, motozott, aztán nagy félénken megkopogtatta az ajtót. Kíváncsian mondtam rá a »szabad«-ot. Hát csak belép ám az öreg Juli néni a falumból.

— Adjon Isten, édes uram, minden jót!
— Fogadj Isten, asszony-néném!

Olyan alázatosan, szinte félénken jött felém ez a becsületes öreg parasztasszony, hogy akaratlanul is mosolyogtam az esetlenségén. De aztán össze is szedte magát. Mikor pedig már le is ültettem oda magam mellé a pamlagra, hát csak megeredt a nyelve.

— Tetszik tudni, vásár van, aztán gondoltam, hogy benézek a katona fiamhoz. Most aztán, hogy itt volnék, hát nem vitt rá a lelkem, hogy édes uramat is föl ne keressem. Hisz oda valósi, közülünk került ide ebbe a nagy városba, hát úgy gondoltam, hogy nem veti meg az én szegény paraszti személyemet.

És rám nézett az öreg asszony jószágos kékszemeivel. Én meg úgy éreztem, hogy valami édes melegség lopja be magát a szívembe.

A gondolatom egyszerre odatévedt abba

a kis akácos faluba. Aztán meg ott láttam magam a mi kis tornácos hazunk kicsi kertjében s szinte éreztem az ott viruló orgonabokor lilaszínű virágainak kedves illatát.

Orgona virága! Én édes, szerelmes virágom! Szinte resteltem, hogy ennyire szeretlek. Pedig szeretlek rajongó lelkem minden erejével. Hisz oly szép, oly egyszerűen kedves vagy te bájos, üde, illatos kis lányom, lilaszemű, szelid, harmatos virágom!

— Ejnye, ejnye édes uram, de nekifledkezett valami szép gondolatnak.

Bizony egészen meglepedtem erről a jószágos öreg asszonyról. De hát nem tehetek róla. Orgonavirágról álmodtam, annak illatát éreztem . . .

— Hát hogy mint vannak, édes asszony-néném?

— Köszönöm édes uram, megvagyunk a magunk szegénységében.

— Mit csinálnak az ismerősök, az én jó embereim?

Az öreg asszony rám nézett. Volt valami különös a tekintetében, a mit nem tudtam megérteni. Nem is értem rá gondolkodni fölötte, mert mással beszélt a lelkem. Ott a mi kis falunkban a tanítóék lányával, a szépséges kis Gizikével. Azt láttam, csak őt néztem. És a hogy rá gondoltam, hát egyszerre újra csak otffeledtem magam. Ott, ott a kis patakmosta kertben, ott a lilaszínű orgonabokor árnyékában . . .

Én ott álltam a bokor mellett s tépegettem azokat az édes illatu, lilaszínű orgona-

virágokat. Egy nevető szemű, hamvasszőke haju leány meg ott ült a haragoszöld fűben s kötötte koszoruba azokat az édes orgonavirágokat. Mikor aztán elkészült a koszorúval, akkor odatette a fejére s kacagott, mint egy szerelmes vadgalamb, mint vadgalamb bugása, olyan volt a leány csengő kacagása. Édes, szerelmes, szívhez szóló. Aztán meg én hoz-zám szólt:

— Látja, itt a fejemen a menyasszonyi koszoru. — Csak a pap áldása hiányzik még hozzá.

És nevetett újra.

Én meg odavontam magamhoz s az első csókot loptam azokról a meleg, piros ajkakról . . .

Édes, szép álom ez . . . tiszta illat, csupa poezis ott az orgonabokor árnyában . .

De régen volt ez. Embernyi ember koromban. De érzem most is a csók édességét, hallom most is a leánynak vadgalamb bugását, csengő kacagását.

Az öreg asszony meg csak beszélt hozzám. Sorra szedte az ismerősöket, beszélt mindenkiről. Oda se hallgattam. Csak egyet lestem, egyet vártam. Mikor szól már a leányról? De csak nem akart előhozakodni velük. Végre is nekem kellett rájuk terelnem a szót.

— Hát aztán mondja csak asszony-néném, mit csinálnak, hogy mint vannak a tanítóék?

Újra ott volt az öreg asszony tekintetében valami különös. Mintha olyan szánalom féle lett volna.

rona is a békekötés elengedhetlen feltételének elfogadja.

Ezért híresztelik a Kormánypárton, hogy maga Apponyi is meghasonlott már a pártjával s a fővárosból való távozása csak arra szolgál, hogy ezt a meghasonlást dokumentálja. Ez azonban csak kormánypárti manőver, a melynek komolyságában senki sem hisz.

Sokkal komolyabb jelenség azonban az az oldaltámadás, a melyet az egyesült ellenzéknek eddig egyértelműleg elfoglalt álláspontja ellen intéz az Egyetértésben a függetlenségi pártnak az a jeles tagja, a ki a párt küzdelmeiből következetesen kivonja magát, de készségesen megjelenik a porondon, mihelyt akciójából a kormány hasznát húzhat.

Most is azzal gyanúsítja az ellenzéki megbizottakat, hogy az indemnitás megtagadásával csak a nemzetipárt néhány ambiciózus tagjának a szekerét tolják, akik szeretnének beleülni a miniszteri székekbe. Figyelmezteti ezért a függetlenségiakat, hogy ne üljenek föl ennek, hanem ha megkapják a garanciákat arra, hogy a kuriai bíráskodás megalkottassék, valamint arra, hogy létesüljenek a célba vett egyéb intézmények s megtartassanak a kompromisszumtárgyalások rendjén jogosan követelt egyéb feltételek: akkor ne állják útját az indemnitás megszavazásának.

Hát ezért ugyan kár volt a függetlenségi pártot a nemzeti párt ellen tüzelni, mert ha mindezeket a garanciákat megkapják, akkor nemcsak a függetlenségi párt, de az egész ellenzék is kész keresztülbocsátani az indemnitást. Csak az a kérdés, mit tart elfogadható garanciának és jogosan követelt egyéb feltételnek az Egyetértés cikkirója. Hogy a választási törvény reformját nem tartja ilyen garantírozandó követelésnek, az kitűnik abból, hogy ő

„egyáltalán nem tartja szerencsés dolognak, hogy most megint a választási törvény reformját vették elő“. De hogy minden egyéb feltételt is elejtendőnek tart, igazolja az egész cikk, amely csupán a kuriai bíráskodás mellett tör lándzsát s ezt magát elegendő árnyat tartja a házszabályok szigorításáért.

Nos, hát tegyük föl, hogy a cikkező konkolyhíntó munkájának csakugyan meglesz a foganatja s a függetlenségi párt a kuriai bíráskodás fejében eláll minden többi követelésétől s az indemnitást is átbocsátja: vajjon hiszi-e, hogy ezzel a béke létesítését egyetlen lépéssel is előbbre vitte? Hisz az természetes, hogy béke csak valamennyi ellenzéki párt egyetértő megállapodásával létesíthető, már pedig azzal, hogy az egyik ellenzéki pártról támadjuk a másikat s gyanúsítjuk az intencióit, csak nem teszünk szolgálatot a szükséges egyetértésnek.

Nincsen más célja az ilyen oldaltámadásnak, mint fegyvert szolgáltatni a kormány kezébe, hogy azzal ütse agyon a békét, mert az csakugyan nem létesíthető akkor, ha arra nézve az ellenzék sem ért egyet.

Hirek.

Pécs, 1899. február 10.

Szárnyakon a városon át.

(Cigány virtus.)

A napokban történt a Royálban, hogy a vendégek közül egy magas, szikár, prémes galléru kabátos, cilinderes, pápaszemes ur, nagyobb szabásu »polgári kimenőt« rendezett, Rác Guszti fekete legényeinek segédlete mellett.

Folyt a pezsgő (mert már inni nem bírta a fentisztelet ur) a zene meg csak szólt,

láta. Az küldte. Azt is mondta, hogy tisztelteti. Többet nem tudott mondani a gyémántom, mert már gyűttek érte. . . . Csak nagy sietve tudta ezt az egy virágot is kitépni a . . .

Itt elhallgatott az asszony. Nekem úgy vert, zakatolt a szívem. Úgy szorongattam azt a lilaszínű orgonavirágot . . .

— Honnét tépte ki a virágot?

A menyasszonyi koszorujából.

Te bájos, üde, illatos kis lányom, lilaszemű, szelid, harmatos virágom!

Ott vagyok újra a tanítóék kertjében s tépegetem a szelid szép orgonavirágot. De nincs, ki koszoruba kösse, nincs, ki fejére tegye.

Álom, illúzió volt az egész, Ifjúkori színes álom. Elmúlt, szertefoszlott. Tűnnek a remények, az ábrándok sorba egymásután. És lassan-lassan kihül a szív, nem marad más, mint az emlékezés.

Csak te maradsz hű hozzám szerelmes virágom. Eljősz évről-évre. És én úgy elnézek, úgy elcsodállak. Beszívom édes illatodat, elnézem színes szirmaidat és álmodom tovább ábrándokról, színes ifjúságról, mi eltűnt, elmúlt.

Illat volt az egész. Egy édes illat, egy igazán érző szívnek végső dobbanása.

Álmodtam boldogságról, szerelemtől ott az orgonabokor árnyékában, a tanítóék kertjében.

Nem maradt meg az álomból semmi, csak te bájos, üde, illatos kis lányom, lilaszemű, szelid, harmatos virágom, szerelmes orgonavirágom . . .

Deér.

Rác Guszti vonója alatt pedig úgy sirt a hegedű, mintha valami mameluk bujt volna bele, ki Bánffy közelgő bukását siratja.

A mulató ur csak hallgatta a magyar nótákat egy darabig, de aztán hirtelen megbokrosodott.

— Ne ezt huzd! — kiáltott oda a cigánynak s más nótát parancsolt, de attól is csakhamar elbucszott, az sem tetszett neki. Se a második, se a harmadik s Rác Guszti, ki pedig nem egy hamar akad meg nóta dolgában — kezdte már magát kenyelmetlenül érezni.

A mulató urban azonban már tótágast állt a szesz. Valami nagyot, valami ujat, akart hallani.

Végre is megoldotta Rác Guszti a nem könnyű feladatot. Odasomfordált a vendég mellé s úgy sugta a fülébe:

— Nagyságos uram! Majd eljátszok egy szép nótát a — *hegedűm hátán!*

A vendég ur csak bámult, de aztán végtelenül megörült a remek eszmének, földhöz teremtett egy pezsgős poharat, s helyeslőleg mondá:

— Jó lesz Guszti! Azt csináld!

S néhány pillanat alatt, felhangzott a bus nóta, szépen, szívhez szólón, a primás pedig irgalmatlan érzéssel riszálta a hegedűje huratlan oldalát.

A mulató vendég pedig ráborulva az asztalra, gyönyörködött ebben a virtuozításban, majd felkelt, fogta a kalapját és kabátját, elérékenyülve egy tizes bankót nyomott a Guszti markába s könyes szemekkel ingadozó léptekkel távozott.

Guszti pedig odaszólt a nagy kályha mögé, ahonnan dacára annak, hogy a primás már letette a hegedűt, még egyre hangzottak a bus akkordok:

— Gyere elő, te bibast. Hiszen már elment!

S mosolygó arccal kezét fogott önmagával s gratulált magának az elmés cigány virtushoz.

(Némely elszerződés.)

Általános feltűnést keltett a pécsi nemzeti színház tagjai köreiben történt egy elszerződés, melynek ily hirtelen bekövetkeztére senki sem számított.

Színpadunk bájos kis Lanszelottja lett hűlten hozzánk, itt hagyott bennünket, elszerződött tőlünk s megfeszített bennünket ama lehetőségtől, hogy csicsergő hangjának lágy akkordjait, elragadóan kedves játékát még valaha oly jó szívvel megtapsolhassuk, mint azt eddig tettük.

Hangoztatták, hogy Lipcsei Józsa a kolozsvári színházhoz szerződik, de bizony közönségünk kedvence, ellenkezőleg az általános hittel, sem Kolozsvárra, sem Tiszaihoz, hanem Szolnokra szerződött el — *feleségnek.*

Amit eddig titokban rebesgettek, amit a sajtó tudva, csupa diszkrétióból eddig elhallgatott, az most már megdönthetetlen ténynyé lett. Lipcsei Józsa férjhez megy s ezt már tegnap hivatalosan be is jelentették a pécsi anyakönyvvezető hivatalban, sőt már az esküvő napját is kitűzték.

Folyó hó huszonegyediké után megszűnt Lipcsei Józsa a pécsi közönség bájos Lanszelottja lenni, hiába mondjuk az ő »Baba«-beli szerepét citálva:

»Ez nem járja, ez paklázás!»

a kis primadonna itt hagy bennünket, főkötőt tesz fejére s Lanszelottból dr. Hasznos Józsefné, szolnoki ügyvéd neje lesz.

Mi a magunk részéről sok szerencsét kívánunk közönségünk kedvencének az új »pályán«. Legyen oly szerencsés és boldog, mint a mily boldogtalan lesz városunk aranyfiatalágának számos tagja, eme »elszerződés«-hatalmára:

(Az elveszett tarisznya.)

Bocskoros, tiszös tót atyafi állított be ma délelőtt az ügyeletes rendőrbiztos elé és

majdnem sirva panasolta, hogy míg ő ma reggel a »Három farkasban« pálinkázott és a szesztől elaludt, addig valaki kiakasztotta a nyakából a tarisznyáját és elvitte magával.

Amint javában panaszkodik s zsebeiben alapos kutatást tart zsebkendője után, hogy előtörő könyeit letörölhesse, hirtelen kiderül arca s egyszerre mosolyogni kezd, hangos nevetésben tör ki s végtelen örömmel diadalmasan egy apró kulcsot tart a bámuló rendőrbiztos orra elé:

— Micsoda bolond, megvan az a tolvaj — mondja örvendő — elvitte tanyizra és itt hagyta nekem glucs.

Nem panaszolok már nagyságos biztos ur, Vigye ördög a tanyizra, itt a glucs!

A jámbor tótnak — ugyanis — lakatra jár a tarisznyája, így hát azt hitte, hogy ha a kulcsa megvan, nem veheti hasznát a tolvaj a lopott jószágnak!

Micsoda ártatlan emberek is laknak még ott a nagy Kriván körül.

Gecsi Gerő.

Napirend 1899. február hó 11-én.

Naptár: szombat, február 11. — Róm. kath.: Dezső. — Prot.: Fruzina. — Görög-kel. (jan 30.) Bazil. — Zsidó: Adar 1. — Nap két 7 óra 16 perckor; nyugszik 5 óra 16 perckor. — Hold két 7 óra 40 perckor reggel; nyugszik 7 óra 29 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai fntezet jelzése szerint: keleten enyhe, csapadék várható.

Színház: »Aeneas papa«, bohózat.

A pécsi jótékony nőegylet táncestélye a Nemzeti Kaszinóban.

A pécsi Torna-egyesület jelmez-táncvígalmá a Vigadóban.

A pécsi munkásképző-egylet álarcos bálja a Scholtz-sörházban.

— **(Személyi hír.)** Dr. Fejérváry Imre báró főispán, tegnap este a nyolc órai gyorsvonattal, háromnapos távollét után Budapestről hazaérkezett.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Az állandó katonai felülvizsgáló bizottság ma délelőtt a megyeházán ülést tartott. A bizottságban dr. Fejérváry Imre báró főispán elnökle alatt résztvettek Zurna Károly tábornok, Stenzl Alajos alezredes, Marek Vencel főtörzsorvos és Hrabécy István ezredorvos, a megye részéről pedig Mendl Lajos dr. főorvos. Felülvizsgálatra jelentkezett két tönyleges szolgálatban levő katona, mindketten a szülők keresetkép telensége miatt. A felülvizsgáló bizottság az egyiket felmentette a katonai hadkötelezettség alól, a másikat azonban indokok hiányában a katonai szolgálat tovább teljesítésére kötelezte.

— **(Kinevezés.)** Ujváry Géza dr., volt megyei aljegyző, folyó hó 10-ével tényleges állományú díjas honvédhadbíró-gyakornokká neveztetett ki s a m. kir. budapesti I. honvédkerületi parancsnokság törzséhez osztatott be.

— **(Polgári bál a Vigadóban.)** Herzenberger bácsi, ki már Pécs városának nem egy generációját vezette be Terpsychore istennő művészetébe, tegnap este ismét kitett magáért, rendezvén a Vigadóban olyan polgári bálát, amelyet csak a közszeretben álló Herzenberger bácsi tud rendezni. Az est fénypontját természetesen ismét a »Levente« képezte, a mi saját külön tánctanárunk szerzeménye, mely ma már oly közkedveltségnek örvend, mint akár a »Pas de quatre«, mely nélkül ma már alig lehet képzelni egy valamirevaló báli táncrendet. A tegnap esti polgári bál fényesen sikerült s az ifjúság vidám hangulata és tánc kedve kivilágos kivilágított tartott. Az első négyest hatvan pár táncolta.

— **(Névmagyarosítások.)** Berger Jakab, nagyatádi illetőségű ugyanottani lakos,

valamint kiskoru gyermekei, Endre és Imre, Pestire, — Wohl Izidor dr. simontornyai illetőségű, ugyanottani lakos, valamint kiskoru gyermeke György, Vasra, — Feischhauer Ignác, nagyatádi illetőségű csurgói lakos, Fodorra, — Pfefferkorn Ármin, kaposvári illetőségű, ugyanottani lakos, valamint kiskoru gyermekei, Irén, Regina, Friderika és Erzsébet Polgárra változtatták nevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Táncestély a Nemzeti Kaszinóban.)** Holnap (szombat) este lesz az idei farsang egyik leglényesebb s legelőkelőbb táncestélye, a pécsi jótékony nőegylet, a Nemzeti Kaszinóban. Az estélyen Farkas Sándor zenekara szolgáltatja a zenét. Belépti díj 2 frt, családjegy 3 személyre 5 frt. Jegyek előre válthatók a Tausz-féle nagytőzsdében.

— **(Elnök választás.)** A dunaföldvári izraelita hitközség elnöke, Halmos Henrik, leköszönvén, a hitközség most tartotta meg az elnökválasztó közgyűlését. A hitközség elnökévé Borovitz Samu, tekintélyes kereskedőt választották meg.

— **(Tűzek.)** Siklóson két tűz is volt a napokban s mindakettő gondatlanságból letlekezett. Weindorfer Ferenc házat pusztította el az egyik s itt az ok az volt, hogy Tachler Béla kéményseprő a kéményt tisztítván, azt ki akarta égetni, de nem vigyázott eléggé s a gerenda is tüzet fogott a kémény mellett. A másik tűz Tóth András házat pusztította el; itt is az volt az ok, hogy egy gerenda a kémény közvetlen közelében meggyuladt s ettől támadt a tűz. A kár mindkét esetben elég nagy.

— **(A városi Tanács a gyermekekért.)** A városi Tanács egy szabályrendelet-tervezetet dolgozott ki a 13 éven alul levő gyermekeknek a dohányzástól eltiltása, illetőleg a 15 éven alóli gyermekeknek a mulató helyekről való eltiltása tárgyában. A szabályrendeletet a folyó hó 27-dikén tartandó városi rendes közgyűlés fogja tárgyalni. A szabályrendelet nyolc szakaszból áll s 100 koronáig terjedő pénzbüntetéssel sújtja azokat a szülőket, kik a szabályrendelet ellen mulasztást követnek el.

— **(A baltás ember.)** Grünbaum Jakab házaló, ki a Kossuth Lajos-utca 13. sz. alatt lakik, tegnap este részeg állapotban baltát ragadott s feleségét s hat gyermekét agyonveréssel tenyegette. A megremült asszony segítségkiáltására a szomszédok rendőrt küldtek, ki csak hosszas küzdelem után volt képes a megvadult férjet megkötözve a torony alá szállítani.

— **(Támadás az utcán.)** Véres veszekedés történt Tamási községben az elmúlt napokban. Négyen megtámadtak egy legényt és vasvillákkal, vasbotokkal addig ütötték, a mig az félholtan nem esett össze az utcán. A veszekedésre nem adott semmi okot. A négy legény részeg volt és csupán virtusból mentek neki a védtelen legénynek. Az esetről következőket jelenti tudósítónk: Szalay István tamásii lakost éjjel 12 órakor megtámadta az utcán Tóth János, Tóth József, Tóth István és Kercsák András. Vasbotokkal és vasvillákkal addig ütötték azt, amig eszméletét nem vesztette és össze nem esett a kövezeten. A tettesek ekkor elmenekültek. A csendőrség a tet-

teseket feljelentette a kir. járásbiróságnak. A megvert legény állapota nagyon súlyos.

— **(V. H. O. Sz.)** A Vidéki Hirlap-írók Országos Szövetségének központi felügyelőbizottsága ülést tartott Szegeden a kereskedelmi és iparkamara könyvtárhelyiségében. A felügyelő-bizottság a szövetség vagyonának múlt évi mérlegével foglalkozott s a könyveket vizsgálta át. A Szövetség vagyona 1897-ik év végével 21.007 frt 07 kr. volt, a melyből a közgyűlés 10.000 forintot a nyugdíjalpra, 5000 forintot a segélyalapra rendelt adni. Ehhez az 1326 frt 80 krnyi évi kiadás mellett befolyt az 1898-ik évben alapítványok, pártoló és rendes tagsági díjak, adományok és estélyek jövedelméből 10.172 frt 42 kr. készpénzben, mig a követelésekkel együtt a Szövetség évi vagyonszaporulata 13.649 frt 43 kr. s a befolyt tényleges összegből most 5000 forintot a nyugdíjalpra, 2500 forintot a segélyalapra javasol adni a felügyelő-bizottság, amely javaslat fölött a Szövetség közgyűlése fog határozni. Az 1898-ik év végén a Szövetségnek a központ által gyümölcsözőleg kezelt vagyona, nem számítva a követeléseket: 24.576 frt 87 kr.

— **(Somogyvármegye közigazgatási bizottsága)** mint Kaposvárról jelentik, Tallián Cyula főispán elnöklésével tegnap tartotta havi ülését. Konstatálták, hogy az idén, az ex-lex állapot mellett, több adót fizettek, mint múlt év január hónapban. A kultusz miniszter Babocsán állami jellegű gyermek menedékhely szervezését rendelte el. Előterjesztést tettek egy Kaposvárott létesítendő állami polgári fiúiskola és felsőbb leányiskola szervezésére. Beksics Ignác kir. tanfelügyelő elhunyt felett részvétének jegyzőkönyvileg adott a bizottság kifejezést. Végül a börtönvizsgáló bizottságba Csorba Edét és Chernel Gyulát választották meg.

— **(Halálozás.)** Özv. Latzkovits Józsefné szül. Koherol Anna, életének 83-ik évében, meghalt. Temetése tegnap volt nagy részvét mellett.

— **(A szélhámos díjok.)** Zsuffa Antal szegzárdi pénzügyigazgatósági díjok csalás és lopás elkövetése után Szegzárdról megszökött. A szélhámos díjokot feleségével együtt Ercsiben, az állomásnál tartóztatták le a csendőrök és onnan Szegzárdra vitték. Zsuffa megvallotta, hogy több felé csalást követett el, lakásadó háziasszonyától, Halmay Istvánétól pedig 250 frtot lopott. A pénzt állítólag Ercsiben — midőn látta, hogy a csendőrök elfogják — a Dunába dobta. A szélhámos díjok most a bíróság elé kerül.

— **(Mégmérgezett állatok.)** Özdon Benkő Erzsébet ottani lakosnő egy reggel megdögölve találta hat darab tyukját és egy disznaját az ólban. A megindított vizsgálat során az állatorvosi boncolás konstatálta, hogy a sertést és az aprójószágot megmérgezték s a nyomozás alkalmával találtak is kénes gyufatejekkel teletömött kenyérdarabokat az ólban. Az állatokat hogy ki mérgezte meg, most annak felderítése végett folytatták a vizsgálatot és a tettes Kovács Jánosné személyében meg is került, aki Benkő Erzsébettel egy házban lakik és boszúból mérgezte meg állatjait, 33 forint kárt okozván ekkép neki. Az asszony tagadta a tettet, de saját fia elárulta, bevall-

ván, hogy az anyja boszúból adott mérget az állatoknak. Most a bíróság folytatja ellene a további vizsgálatot.

— **(A ki nem ismeri a pénzt.)** Ezt állítja magáról özv. *Bertalovics* Mihályné, birjáni lakos, a ki e miatt nagy kárt szenvedett a napokban. Ugyanis tartozott öt forinttal *Kaszin* Ivó nevű szomszédjának s átadott neki egy bankjegyet, azon hiszemben, hogy az tiz forintos s öt forintot kért vissza. Az ember vissza is adott öt forintot s a bankjegyet zsebredugta. *Bertalovics* csak otthon tudta meg, hogy tiz forintos helyett egy százast adott át hitelezőjének, a ki azonban azt tiz forintos képében vette el. Legalább így jelentette ezt fel az asszony a bíróságnál, hol most folyik a vizsgálat a furcsa családi ügyben.

— **(Tüzifa-árverés.)** F. é. február hó 14-én a város a Mecseken tűzifaárverést tart. Az árverés alá kerülő tűzifa készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek fog eladatni.

— **(Minek is van szerelem a világon.)** Romonyán a napokban elcsípték a hatóság emberei *Samac* Lajos ottani pásztorlegényt, kinek az volt a bűne, hogy gazdájának szekrényét feltörte és abból harminc forintot elemelt. Kihallgatásakor azt vallotta, hogy azért lopta el a pénzt, mert menyasszonyának nászajándékot akart venni. A derék pásztorlegényt természetesen átadták a bíróságnak, a hol elegendő ideje lesz keseregni ama régi magyar nóta fölött, hogy: »minek is van szerelem a világon!«

— **(Sebes hajítás.)** Ma délelőtt ismét meggyült a rendőrségnek a baja egy falusi atyafival, kinek — ugylátszik — nagyon tetszik az aszfalt s azt hiszi, hogy azért van még a kocsiút is nálunk néhol aszfaltból, hogy a lovak lóhalálában vágatassanak rajta. *Szabó* József, szabolcsi kocsisember ez, a ki az Irgalmasok utcájából lefelé hajtván, lovait valóságos vágatásra buzdította sűrű ostorcsapásaival s dacára, hogy egy rendőr rá is szolt, még sem hagyott fel az örült vágatással. És a »Mátyás király«-szálloda előtt csaknem szerencsétlenséget okozott, mert ha a rendőr el nem kapja lovait, egy az utcán átsiető öreg asszonyt elgázolt volna. A sebehajításért aztán felvitte a rendőrt a városházára, hol majd meg fogják büntetni.

— **(A pákosztos kutya vége.)** Szőke községben *Ivesics* Mátyás és *Kadia* Tamás szomszédok s mint ilyenek, gyakran összekülönböznek egymással. *Ivesics* különösen *Kadiának* a kutyájára haragudott, mert a kutya átjárt az ő udvarába s a tyukólból ellopta a tojást. Sok perpatvar is volt a kutya miatt a két szomszéd között, minek *Ivesics* Mátyás úgy vetett véget, hogy töltött puskát fogott, átment a szomszéd udvarába s ott a kutyát agyonlőtte. Az agyonlőtt kutya gazdája, erre a bírósághoz ment, ott jelentette a szomszédot a kutya lelővéseért s ingó vagyon megrongálása címén, öt forint kártérítést is követel. Hogy megkapja-e, az más kérdés!

— **(Éjjeli pillangók.)** A rendőrség az elmúlt éjjel tartott razzia alkalmával nyolc nőt tartóztatott le tiltott éjjeli csavargásért. Háromat közülök kihallgatásuk után illetőségi helyükre toloncolták, ötöt pedig a rendőrség a városi közkórházba szállíttatott.

— **(Tolvaj cigányasszony.)** Felsőmindszent *Jäger* József, ottani kalaposmester házába belopózott két cigányasszony s egy őrizetlen pillanatban hat darab kalapot ellopott. A káros bejelentésére megindult nyomozás elfogták *Kolompár* Juli és *Kalányos* Mari kőbőrcigányasszonyokat, kik be is ismerték azzal, hogy míg az első vigyázott, nem veszi-e őket észre valaki, addig a másik ellopta a kalapokat, melyeken aztán megosztzkodtak s eladták őket. A tolvaj cigányasszonyokat bekisérték a sásdi járásbíróság börtönébe.

— **(Megvert asszony.)** A Szentlőrinc mellett levő Pöszér-pusztán *Bris* József ottani lakos régebb idő óta ellenséges viszonyban állt *Kumli* Jánosnéval, a kit többször megveréssel fenyegetett. Most aztán be is váltotta fenyegetését, mert az asszonyt a pusztán megleste és ott egy baltanyéllel össze-vissza verte. A megvert asszony feljelentette *Bris* Józsefet a bíróságnál.

— **(A negyedik párna)** Izgalmas jelenetek játszódtak le a napokban egy esküvő alkalmával. A dologban a legérdekesebb az, hogy egy párna volt az oka a patáliának. A párna ugyan fontos kiegészítő része a hozományoknak és nagy szerepet játszik a családi életben, de hogy megzavarjon egy esküvőt is, még sem hittük. A vőlegénynek ugyanis, aki nem pécsi, a pénzbeli hozományon kívül négy párnát ígértek, de csak háromat adtak. A polgári házasságkötés már megtörtént és az egyházi szertartásra került volna a sor, a vőlegény azonban kijelentette, hogy amíg a negyedik párna meg nem lesz, egy tapodtat sem mozdul . . . Ez a kijelentés természetesen nagy konsternációt idézett elő a násznép között. A menyasszony nagy szégyenében sirni kezdett, a vendégek pedig alaposan lehordták a derék vőlegényt. De semmiféle inzultus nem birta rá álláspontjának megváltoztatására. A negyedik párna kellett a magyarnak. A zavart csak növelte, hogy nem volt kéznél párna, amivel meglágyíthatták volna a vőlegény szívét. Végre a násznép egy előkelő tagja keresztülvágta a párna-kérdés gordiusi csomóját. Tiz forintot vett ki az erszényéből és átadta azt a vőlegénynek:

— Párnám nincsen, fogadja el tehát ezt a pénzt.

A vőlegény a legnagyobb flegmával zsebre vágta a pénzt.

— Most már mehetünk. Igazán kár volt olyan nagy patáliát csinálni — egy párna miatt.

Félreértések kikerülése végett meg kell jegyeznünk, hogy ezt a vőlegény mondotta.

Az izgatott hangulat felhői elvonultak, a menyasszony arca is kiderült és minden rendben megtörtént. A vőlegény boldogan vitte haza feleségét — és a negyedik párnát.

— **(Talált fegyver.)** A napokban két erdőőr a nagy-peterdi határban levő kis erdőben egy teljesen jó karban levő Manlicher-fegyvert talált, melynek történetében öt darab, úgynevezett »iskola töltény« volt, melyek lövegei fából faragottak. Az erdőőrök átadták a fegyvert a községi előjárásnak, mely intézkedett az elveszett fegyver tulajdonosának kipuhatolása végett.

— **(Háború a macska miatt.)** Megtörtént már a nagy világban, hogy egy levágott kínai copf miatt (melyen persze ott ragadt a fej is) a kínaiak hadat üzentek a

japánoknak, de a harcászat terén aligha fordult még elő, hogy egy macska miatt háboruszkodtak volna az emberek. Ebben mint egyedüli áll most Ocsárd község. Történt, — ugyanis — hogy *Kis Sándor* Jánosné hófehér szőrű macskája áttévedt *Katona* Lajosné portájára s a két asszony egymással már húzamosabb idő óta ellenséges lábon élvén, *Katona* né a szomszédasszony hófehér szőrű cicáját rövid uton agyonverte s kegyetlenségét még azzal is tetézte, hogy a macska hült tetemét átdobta a szomszédságba. Nem kell talán bővebb kommentár a megmacskátalanított asszony lelki állapotának ecsetelésére, midőn a szeretett »cicuska« roncsolt földi maradványait megpillantotta. Minden előzetes jegyzékváltás nélkül, egy seprővel felfegyverkezetten átfutott a szomszédba s ott alaposan elverte a macskagyilkos asszonyt, ki azonban nem volt rest, hanem konyhakést fogva, rohant támadójára. S bizony csupán *Kis Sándor* Jánosné fúrge lábainak köszönhető, hogy *Katona* Lajosné őt is utána nem küldte a hófehér szőrű macskának. A cica pörnek a bíróság előtt lesz folytatása, a hol a két asszony panaszt emelt egymás ellen.

— **(A „Szigetvári Kereskedőifjak Egyesülete“)** folyó hó 25-én a »Korona« nagytermében zártkörű jelmezestélyt rendez. Kezdeté 8 és fél órakor. A zenét *Füredi* Kálmán, pécsi zenekara szolgáltatja. Belépő-díj személyenkint 2 kor. Családjegy 5 korona.

— **(Meglopta a társát.)** *Zinkai* Lajos, sütősegéd megszökött a munkaadójától. Előbb azonban a segédtársát meglopta, annak két ezüst óráját és egész csomó ruhaneműjét, s megtakarított pénzéről szóló két takarékpénztári betéti könyvét elvivén magával. A tolvaj sütősegéd állítólag losonci születésű. A rendőrség most keresi.

— **(A Vatikán legvénebbjei.)** E hó végén fogadja XIII. *Leo* pápa különfogadtatáson a Vatikán legöregebb lakóját, *Pacelli* lovagot, ki február 27-én tölti be 100 éves korát. *Pietro* *Pacelli*, ki ennekelőtte a pápai adóhivatal főnöke volt, magas életkora dacára oly erős és egészséges, hogy gyalog megy a Vatikánba a pápa áldásáért. — Érdekes még a megemlítésre, hogy *Rafael* de *Courten*, a pápai testőrség volt parancsnoka, jelenleg 90 éves és épen két hónappal idősebb a pápánál, ki tudvalevőleg ez évi március hó 2-án ünnepli 90-ik születésnapját. A kilenc bibornok: *Canossa*, *Mertel*, *Celezia*, *Richard*, *Kremenc*, *Gruscha*, *Galeotti*, *Schlauch* és *Steinhaber* együttesen 735 évet töltöttek be.

— **(Részeg ember a járdán.)** *Csitkovics* László foglalkozás nélküli munkás tegnap este oly alaposan talált beszélni, hogy a »Korona« vendéglő előtt elterülve a földön, eszméletlenül hevert ott, míg az esetről értesített rendőrség a kórházba nem szállíttatta. Ott aztán a hideg zuhany alatt magához tért, s ma reggel már egészséges volt.

— **(A Pécsi Kath. Legényegylet)** ifjusága saját alapja javára folyó hó 14-én (kedden) tréfas farsangi estélyt rendez. Műsor: 1. A pécsi percesek diszfelvonulása, tréfas térfikar. Előadja az egyleti dalárda. 2. Lányos apa farsang végén, költemény, Szavalja *Kovács* *ovics*. 3. Rémhistóriák, előadja *Schwarz*. 4. Amerikai csudák, térfikar, előadja a da-

Járda. 5. A csók, kötemény, szavalja Szikszai. 6. Egy elkeseredett cseh trombitás kofáskodásai, magán jelenet, előadja Reiter. 7. Hógó lovag, ballada, előadja Schwarz. 8. Csip-csap-csep-csing khinai mandarin, előadja az egyleti dalárda. Műsor után tánc 1/2 12 óráig. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj személyenként 30 kr., az első és második padosorban 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— **(Fatólvajok.)** A Frigyes főhercegi uradalomhoz tartozó keskendi erdőben Gáspár János, bellyei erdőőr nyolc embert kapott rajta, mikor azok az erdőből fát akartak lopni. A fatólvajokat meg akarta zálogolni, de azok nem engedelmességek neki, hanem a helyett elverték s ekkor ott hagyták. Az erdőőr jelentésére a nyolc embert, kik mind laskóiak, letartóztatták és bekisérték a mohácsi járás-bírósághoz.

— **(Jelmez-estélyek.)** Holnap (szombaton) este két jelmez-estély is lesz, az egyiket, mely igen fényesnek ígérkezik, a pécsi Tornaegyesület tartja a Vigadó helyiségében. Az estélyen a 44-ik gyalogezred zenekara fog játszani s a tiszta jövedelem az egylet zászlóalapja javára fordítatik. Lesznek műtornánászati mutatványok is az estélyen, melyre beléptidíj személyenként 2 korona, családjegy 5 korona. — A pécsi munkásképző-egylet a Scholtz-sörházban tart holnap estére jelmez-estélyt, mely álarcos-bál is lesz egyszersmind s így bizonyára igen látogatott fog lenni.

— **Függő lámpák** ma már nélkülözhetetlen részei a szobaberendezéseknek. Nem is használati tárgyak azok már, hnaem valószínű műrekek és a gyárosok versenyre kelnek egymással a függőlámpák és csillárok mentől művészebb előállításában. *Schönwald* Imre pécsi ékszerész nagy üzletét legújabbán lámpaberendezésekkel is gazdagította és e célból egy külön raktárhelyiséget reádezett be hol a legizlésebb függőlámpák, csillárok, álló és kar-lámpák gyönyörű villamos világítási készülékek bámulatos gazdag választékban kaphatók. Egy egy bronz és majolika lámpa valódi kiállítási darabot képez, remekeit a francia műiparnak, mely műizlést és csint áraszt szét magától. Ezek a lámpák és csillárok, villamos izzó testek aránylag a legolcsóbbak és hasznosságuk mellett a legszebb szobadiszű szolgálhatnak. Ajánljuk azt megtekintésre már csak olcsóságuknál fogva is.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. február 10. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 65.7 mm. (emelkedő.)

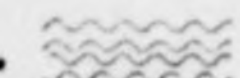
Hőmérsék = 10.1 °C

> maximuma: 12.6 °C

> minimuma: 0.0 °C

Párányomás: 6.7 mm.

Relatív nedvesség: 73

Felhőzet: 5° Ci. St. W.

Szélirány s erő: S. W. 1.

Csapadék 24 órai:

Hó 0 szeles, enyhe, változó felhőzet.

Dr. Czira.

Művészet, irodalom.

○ **A londoni koldusok.** Ez a régi angol dráma, mely a pécsi nemzeti színházban tegnap este került színre, *Bognár János* jutu-

lomjátékának kellett volna hogy legyen, azonban az a közönség, — mely nagyon jól ismeri *Bognár János* sokoldalú, ambiciózus és fáradhatatlan voltát, mely tulajdonságok őt elsőrendű színészeink közé emelik — az a közönség tegnap csak csekély számban kereste fel a színházat. De vigaszul mondhatjuk, hogy a megjelent publikum óvációjában azokért is kitett, kik otthon maradtak. *Bognár Jánost*, ki *Squers* szerepét játszotta, minden felvonás után, sőt többször nyílt színen is zajosan megtapsoltak. Színre léptekor egy hatalmas babékoszort bocsájtottak alá a zsinórpadról s a jutalmazandót viharos taps fogadta. Az előadás általában a jobbak közül való volt s a szereplőkön meglátszott, hogy mindegyikük tőle telhetőleg kíván az est sikeréhez hozzájárulni, azzal is kifejezést adván a szeretetreméltó pályatárs iránti rokonszenvének. A szereplők közül első sorban *Bognár* érdemel dicséretet, ki ez estén ismét tanujelét adta annak, hogy épen oly jó drámai színész, mint szükség esetén kitűnő komikus. Igen kedves volt *Szohner Olga*, mint *Sinike*, ki bájos közvetlenséggel játszotta meg az árva fiú szerepét. Jók voltak *Somogyi Károly*, *Bihari Ákos*, *P. Kovács Mariska*, *Hunyadi*, *Peterdi* és *H. Körsi Juci*. (—csi —ő.)

○ **Bérci Gyula jutalomjátéka.** Hétfőn, f. hó 13-án lesz a pécsi nemzeti színház discret, közkedveltségű komikusa, *Bérci Gyula* jutalomjátéka, kinek játékát nem is szükséges dicséernünk, hiszen színházi publikumunk e szezonban is már számos estén át bő tapsban

illető részt megfizették volna, a népet lopják meg. Ugy-e bár?

— Természetes. És vannak ily emberek?

— Hallgass csak meg, mindjárt elmondom. Tehát, hogy idegen országbeli áru a bizonyos hozzájárulási összeg lefizetése nélkül partra ne kerülhessen, a kikötőkben hivatalnokok vannak, kik az áruk szállítását ellenőrzik, így tehát ott a csalás lehetetlen. Miután azonban mindennütt vannak oly emberek, kik csak saját érdeküket tartják szem előtt s nem riadnak vissza embertársaik megkárosításától, úgy vannak oly egyének is, kik rendszeresen azzal foglalkoznak, hogy az államot a hozzájárulási összeg, illetve a vám-tól megfosztják. Valamely messzefekvésű, kietlen szigeten, a hol a folytonos ellenőrzés lehetetlen, a szigettlakók egyetértésben vannak valami könnyen kormányozható hajó parancsnokával, ki a partra szállítandó árut a kikötők és így a megvámolás elkerülésével a szigettlakók kezébe juttatja. Azok pedig apróbb csolnakokban, éjnek idején — mikor nem kell felfedezéstől tartaniok — orgazdájukhoz szállítják a portékát. Az ily embereket nevezik csempészeknek.

— Szent Isten! Hiszen így édes atyám is csempész — kiáltá *Maggy* — és *Zeke Konks* is és a többiek mind, mind. Ez lehetetlen *Frank*! Ezt nem hihetem!

— Szegény gyermek — mondá *Frank* résztvevő hangon — szívesen elhallgattam volna előttem e dolgot, hogy fájdalmat ne okozzak neked, de előbb-utóbb ugyis megtudtad volna.

— Most már mindent tudok — sugta *Maggy* — és mégis hátha tévedtél kedvesem?

— Tegnapelőtt este óta biztosan tudom.

őket s így megkértem, hogy adja nekem. Már mind átolvastam, de azok a könyvek olyan furcsa jószágok. Sok dolgot, a melyre nem is volt szükségem, onnan tanultam meg, viszont sok olyan, mit tudni óhajtottam volna, nem volt bennük. És így azt gondoltam, hogy ha már itt vagyok, akkor öntől kérdezem meg mindazt, mit tudni vágyódom.

Ez a néhány egyszerű szó, melyet a leányka minden fennakadás nélkül, tudatlansága miatt pirulva mondott el, annyira meghatották *Frankot*, hogy önkénytelenül is, mintegy bocsánatot kérve a titkos gyanúsításért *Maggy* mellé ült s megfogta kezét.

— *Maggy* — mondta szívélyesen *Frank* — kegyed mindazt megtudhatja tőlem, amire kíváncsi, de kérem, ne nehezteljen reám, ha oly dolgokat lennék kénytelen elmondani, melyek önnek fájdalmat okoznak. Az igazság némelykor igen keserű.

— Nem tesz semmit. Előbb-utóbb ugyis meg kell tudnom mindent s úgy érzem, mintha a legborzasztóbbat is könnyebben el tudnám viselni, ha azt ön mondja el nekem. Ugy-e bár, a csempészek nagyon rossz emberek?

Frank nem tudott azonnal válaszolni. Mely részvét és a leányka ártatlansága fölött érzett öröme versenyre keltek egymással lelkében. Érezte, mint remeg a leányka keze az övében s amint *Maggy* gyönyörű kék szemeivel esdeklőleg tekintett reá, elszedült. Mielőtt még megmondhatta volna, mit tesz, önkénytelenül atkarolta a leányka derekát, lehajolt hozzá s egy forró csókot nyomott *Maggy* duzzadó ajkára.

Maggy felugrott s egész valójában remegve, összefont karokkal, szomorúan tekintett a hadnagyra.

részesítette a tehetséges fiatal színészt, ki szintén azok közé tartozik, kiket a jövő színi-évad alkalmával már nem nevezhetünk a magunkénak, s kit őszinte sajnálattal látunk körünkben távozni. Bérci Gyula jutalomjátéka alkalmából a »Méltóságos csizmadia« című couplékkal, énekekkel s tánccal fűszerezett három felvonásos bohózat kerül színre, még pedig nálunk először. S így a közönség, a mellett, hogy Bérci Gyula iránt érzett rokonszenvének tanujelét nyújthatja, egy valóban élvezetes színházi estének néz eléje.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Tolvaj kovács inas.** Somogyi Mihály kovácsinas, ki itt Pécsen Krautzak Ferenc kovácsmesternél volt alkalmazásban, tavaly ősszel lakótársai, Schäffer István és Gunderlak Vilmos kovácsinasok ládáit feltörve, az előbbtől egy ezüst órát és egy télikabátot, az utóbbtól huszonöt krajcár készpénzt lopott el s a lopott holmikkal odább állt. A károsok és a gazda feljelentésére azonban a rendőrség csakhamar letartóztatta Somogyi Mihályt, kinek a lopott órát megtalálták, a télikabátot azonban akkorra már elzalogosította. A rend-

őrségnél Somogyi Mihály beismerte a lopást s így még elfogatása napján átkísérték a kir. ügyészség fogházába, ahonnan tegnap a kir. törvényszék elé vitték, mely a tolvaj kovácsinast kilenc havi börtönre ítélte, melybe a vizsgálati fogságból egy hónapot beszámítottak. Úgy a vádlott, mint a kir. ügyész megnyugodtak az ítéletben.

§ **Régi nóta.** Már régi, elcsépett dolog, mely a kir. törvényszékek végtárgyalási sorrendjében majdnem minden héten előfordul — ismétlődött meg tegnap a pécsi kir. törvényszék előtt. Sikkasztással vádolták Schlapp Jakab mohácsi lakost, mert az egyik hitelezője által lefoglalt butorait részben eladta, részben elajándékozta. A pécsi kir. törvényszék a vádat csupán sikkasztás vétségének minősítette, mert enyhítő körülménynek vették, hogy vádlott hitelezőjével szemben fennálló tartozásának legnagyobb részét már kifizette, a hátralékos tartozás fedezésére pedig egy csomó váltót adott át felperesi ügyvédnek behajtás végett, melyek busásan kielégíthették a hitelező követelését. A kir. törvényszék eme körülmények tekintetbe vételével Schlapp Jakabot három napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **A hamis váltó.** Ifj. Wertheimer Mór, Heller Adolf villányi permetező gép kereskedőnél, mint utazó volt alkalmazásban. Ebbeli minőségében eladott egy permetező gépet Vince József vörösmarti lakosnak is, kitől a gép ellenértékeül egy váltót vett, melyet lejárat napján a vevő nem váltott ki. Ennek folytán

a cég a váltót pörölte, a tárgyalás folyamán Vince József azonban azzal védekezett, hogy ő a váltót nem írta alá s hogy az azon látható aláírása hamis. Egyben Wertheimer Mór váltóhamisítás miatt feljelentette a kir. törvényszéknél, hol ez ügyben ma tartották meg a végtárgyalást. A tárgyalás folyamán Hoffman Lajos tanu azt vallotta, hogy ő látta, amint egy ember a vörösmarti korcsmában aláírta az ifj. Wertheimer Mór által eléje tett váltót s ezt esküvel is kész megerősíteni, arra nézve azonban nem mer nyilatkozni, hogy az ember Vince József lett volna. Annyit azonban tud, hogy a váltóra nem Wertheimer Mór hamisította az aláírást. E tanu vallomása folytán s mert panaszos vádját egyébként, mint pusztán állítással, igazolni nem bírta, a kir. törvényszék, az ügyész indítványa folytán, ifj. Wertheimer Mór a vád és következményei alól felmentette.

§ **Fürtök.** Gyönyörű fürtök kerültek a napokban bünjelképen a bíróság elé. Azok a gyönyörű fürtök nem szőlőfürtök voltak, hanem egy pirosposztag csinos kis menyecske hajfürtjei, melyeket ellenfele tépett ki vala az ő szépséges fejéből. Két Éva ivadék megnehezelt egymásra s így történt, hogy egymásnak estek. Az egyik mindenáron azt a két csillogó hamis jószágot akarta kiemelni ellenfele ékszerraktárából, a mely veszedelmesen kacsintgató szerető férjére. A másik csak az agyvelő takaróját fedő, szép »szőlke« fürtjeire éhezett. A szemek épségben maradtak; hanem a fürtök nagy mennyiségben helyet cseréltek, s bün-

— Maggy! — kiáltotta Frank, karjait kitérve.

A leányka szemei megteltek könnyekkel s elfojtott örömkialtással Frank keblére borult. Frank öntelelten csókjaival halmozta el a leányka arcát, ajkát és szemeit s csak később jutott annak tudatára, hogy mit tett.

— Térjen magához, Maggy! — mondta feleszmélve kábultságából.

— Nem, nem így: Ne »magázzon« engem többé. Szólíts »te«-nek, hiszen már nem vagyunk idegenek.

Frank titokban szégyenlette feltámadó aggályait. Hiszen ez az ártatlan leányka nem tehet arról, hogy édes atyja a csempészek orgazdája!

— Nos jöjj ide mellém Maggy, igen sok mondani valóm van — szól Frank enyelegve.

Néhány percig szólanul, elgondolkozva ült a leány mellett. A legkülönfélébb gondolatok egymást kergették agyában. Most már nem volt szabad, nem volt többé a maga ura, mert Maggyhoz való viszonya oly kötelességeket rótt rá, melyek kétségtelenül ellentétbe kerültek eddigi terveivel.

Mindamellettt azonban olyan sajátságos, örömteli érzés vett rajta erőt; úgy tetszett neki, mintha valami óriási kincset talált volna, melyet nem szabad elvesztenie s melyet nem is fog elveszteni soha, bármiként alakuljanak viszonyai, azt azonban elhatározta, hogy kötelességének teljesítését nem mulaszthatja el s nem szünik meg a csempészeket és merénylőket továbbra is üldözni.

— Frank — szól Maggy félénken — ugy-e bár most nem fogsz előttem semmit sem eltagadni? Most jogom van mindent tudni.

— Nyugodt lehetsz gyermekem, sajnos! többet is

fogsz hallani, mint gondoltad — mondá Frank komolyan. Most már saját érdekemben is mindent el kell neked mondanom, hogy én is tisztán láthassam azt az utat, melyen haladni kötelességem parancsolja.

— Úgy is kell Frank. Neked nem szabad kitűzött célotól miattam eltérni. Lásd, nekem még sohasem volt senkihez oly bizalmam, mint hozzád, pedig még alig ismerlek. Beszélj csak, igyekezzni fogok téged megérteni.

— Akkor haligass ide édesem — mondta Frank, szorosabban magához ölelve a leánykát. A mi országunkban köztársaság van s a nép önmagát kormányozza oly emberek által, kiket a maga kebeléből választ s Washingtonba a kongresszusra küld. Amit a kongresszus elhatároz, az a nép akarata s ki ez ellen a határozat ellen vét, az saját polgártársait károsítja. Értesz engem?

— Igen — mondta Maggy mosolyogva.

— Az államnak igen sok pénzre van szüksége, ut-épités, katonaság fenntartása, iskolák létesítése és általában oly dolgok megszerzésére, melyek közjót szolgálnak s melyek nélkül egy állam nem létezhetik. S ehhez a kiadásokhoz mindenkinek tehetsége szerint hozzá kell járulnia. Miután azonban ezen hozzájárulási összeg egyesektől csak nehezen hajtható be, elhatározta a kongresszus, hogy a közigazdaság és ipar minden terméke és a hajókra szállított áruktól egy bizonyos összeg fizetendő.

— Ez okosan van beosztva. Így mindenki, ki valamit vásárol, megfizeti a hozzájárulási összeget, anélkül, hogy észrevenné, — mondá Maggy örvendő, hogy Frank magyarázatát ily könnyen megértette.

— Igen. Az olyan emberek azonban, kik valamely portékát anélkül árusítanak el, hogy attól az államot

jelképben a bíróság asztalára kerültek. A kegyetlen módon megkopasztott menyecske könyes szemekkel járult a bíró elé és fájdalmas szívvvel kezdte bontogatni jókora csomagját, a melyben mintegy háromnegyed méter hosszúságú és jókora vastagságú hajfűrt szégyenlősködött.

Vádló (ellenfeléhez): Látja ezeket a szép fűrtöket?

Vádlott: Látom; de ha nem történt volna, amiképen maga akarta, nem láthatnám, mert csak épen, igen, édes biróuram csak épen a szememet akarta kifeszíteni helyökből, miközben megragadtam és kitéptem azokat a szép fűrtöket. Ennyi az egész.

A bíró nagy nehezen békét kötött a két haragos némben között; a hajfűrtöket pedig, ha igaz, a létesítendő városi muzeumban fogják majd elhelyezni.

A közönség köréből.

Ex-lex a bíróságoknál.

Folyó évi január 1-je óta, a bekövetkezett törvényen kívüli állapot uralma folytán a kir. bíróságokhoz intézett beadványaimra és ezek határozataira bélyeget nem ragasztok.

Ezen viselkedésem a »Pécsi Napló«-ban oly alakban hozatott a nagy közönség tudomására mintha én ezáltal legalább is a hűtlenség vagy lázadás büntettét követtem volna el, és e mellett teljesen öntudatlanul, egynéhány budapesti ügyvéd példáját akartam volna utánózni, csupán feltűnni akarásból.

De szó tárgyát képezi ezen eljárásom a pécsi kir. törvényszéknél is, hol a kezelő személyzet az 1141/99. számú végzésben direct utasítást kapott, hogy ellenem a megtorló intézkedéseket megtegye az ugynevezett »lelet« felvétele által.

Az említett hírlapi cikk felett egyszerűen napirendre térnek, mivel magam is tisztelő híve vagyok a sajtószabadságnak; de már a kir. törvényszék ezen eljárása felett valóban csodálkoztam és megütköztem, ez okból kénytelen vagyok, és indítatva érzem magam, hogy a pécsi kir. törvényszéknek utbaigazitással és felvilágosítással szolgáljak e tekintetben, másrészt pedig, hogy előtte eljárásom intentióját demonstráljam.

Ugyanis én még mult év végén összes állami tartozásomat leróván, még mielőtt erre praecedens láttam volna, — eltökéltem magamban, sőt többek előtt nyíltan hangoztattam, hogy a törvényen kívüli állapot uralma alatt a kincstár részére semmi néven nevezendő pénzbeli szolgáltatásokat teljesíteni, vagyis sem direkt, sem indirekt adókat nem fizetek; mihelyt azonban a kormány a parlamentben megkapja a financiaiis meghatalmazást: e szolgáltatásokat pontosan teljesíteni fogom; dacára annak, hogy ezen összeg nekem nem térül meg, mert nincs javamra megállapítva.

Tettem pedig és teszem ezt azért, mert mint honpolgárnak kötelességem a tőlem kitelhető minden eszközzel oda hatni, hogy a kormány a törvényen kívüli, tehát törvénytelen állapotot mielőbb szüntesse be, és a törvénytiszteletben járjon elől jó példával, erre tettem eskümet, midőn megesküdtem, hogy: »minden igyekezettel oda törekvök, hogy a királynak és a honpolgároknak jogai épségben tartassanak.«

Már pedig nekem, mint egyszerű polgárnak erre nincs más eszközöm, mint hogy a törvény nélkül kormányozni akaró kormánytól megvonjam filléreimet, mert csak addig lehet kormányozni, míg van pénzalap.

Ezen kérdésnek helyes elbírálása összefügg nemcsak közjogi, de magánjogi törvényeinkkel is.

Hogy ezen eljárásom sem köz, sem magánjogi törvényünkbe nem ütközik, az az alábbiak által világos leendő.

A jog fogalma nemcsak a facultas agendi-t és a norma agendi-t foglalja magában, de egyúttal kötelességgel egybekapcsolt fogalom. Az az intézmény, melyben a jog absolut érvényesülhet: az az állam, jogállam pedig az az állam, melyben minden honpolgár ismeri jogkörét, és bizton számíthat ennek védelmére.

Hazánkat is jogállamnak szokás nevezni. Midőn tehát nekem az állammal szemben bizonyos kötelezettségeim vannak, p. o. hogy adót fizessek: nyilvánvaló, hogy ugyanekkor jogaim is vannak, p. o. hogy törvénytelen, jogosulatlan módon követelt adókat ne fizessek.

Tudott dolog, hogy az adók szedésének jogos, vagy jogtalan volta attól függ, hogy vajjon a költségvetés meg van-e szavazva. Az is tudott dolog, hogy most nincs költségvetés, tehát beszédni adókat, vagy illeteket, egy szóval pénzt behajtani nem szabad, mert ez törvénytelen, annak kényszer útján, vagyis »lelet« útján való beszédése már a zsarolás kísérletének kriteriumát foglalja magában.

Ezen közjogi fejtegetés vége találkozik a kérdés magánjogi részének kezdetével, t. i. ha igaz az, hogy pénzbeli szolgáltatásokat a kincstár részére csak akkor lehet szedni, ha a költségvetés meg van szavazva: úgy meg van határozva az a magánjogi kérdés is, hogy micsoda időpontra esik hát a kincstár követelésének jogosultsága!

Tehát a követelhetés időpontja ott kezdődik, midőn a költségvetés megszavaztatott.

Minthogy pedig ez megszavazva nincs, tehát magánjogilag is áll és helyes az a nézetem, hogy illeték tőlem nem követelhető.

Mert a mint nem perelhetem én a májusban lejárandó váltót januárban, mert nem esedékes és a mint bizonyos, hogy ezen keresetemmel engem a tekintetes törvényszék elutasítana: ép oly bizonyos, hogy nekem is jogom van ezen idő előtti követelést elutasítani.

Meg van adva ezen jogom nemcsak köz-törvényeinkben, de biztosítva van ez sarkalatos alkotmányjogi törvényünkben is, hol meg van írva, hogy a pénz és véráldozat megszavazási jog, a nemzetnek egyik eminens alkotmányjogi joga.

A vérszerződéstől egész az 1867-iki t. cikkig ezt számtalan törvényünk és ezeréves alkotmányunk bizonyítja, ezt a vérszerződéstől 1848-ig őseinknek az alkotmányért vívott küzdelmekben kiálló vére pecsételte meg és felkent apostoli királyaink letett koronázási esküje szentesítette meg.

En tehát bizom alkotmányunk sérthetlenségében, bizom a koronás király letett esküjének szentségében, bizom a törvények kötelező erejében, bizom a pécsi kir. törvényszék hazafiságában és törvénytiszteletében és hinni akarom, hogy ezt nemcsak másokkal tartatják meg, de maguk is e szerint cselekszenek.

Dr. Flóris Endre.

TÁVIRATOK.

— **Harc a Filippini szigetektől.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Washingtonból írják, hogy a Filippini szigeteken kitört harcokban az amerikaiak vesztesége a következő: 3 tiszt és 56 katona elesett; 8 tiszt és 199 katona megsebesült február 4-dike óta, mikor az angolok és a felkelők először összecsaptak.

A londoni »Mornig Post«-nak egy washingtoni távirata szerint Miller tábornok azt jelentette, hogy a filippinek néhány vezére Ilioloból a sziget belsejébe mene-

kült. Az ilioloi felkelők seregében teljesen felbomlott a fegyelem.

Newyorkba egy washingtoni távirat szerint Otis tábornok azt táviratozta, hogy Miller tábornokot utasította, szólítsa fel a felkelőket, hogy péntek délelőtt kilenc óráig ürítsék ki Iliolo városát és erődjét. Ellenkező esetben megkezdik a bombázást.

— **Meggyilkolt leány.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisba a »Havas«-ügynökségnek azt jelentik Lilleből, hogy az ottani lakosság körében nagy forrongást okozott egy Feveau nevű fiatal leánynak meggyilkolása. Egy szerzetest vádolnak azzal, hogy a leányt — megfojtotta. A szerzetes tagadja ezt és a holttest előtt is hangoztatta ártatlanságát. A tömeg azonban kigúnyolta és fenyegette. Tegnap este ellenséges tüntetések voltak különféle egyházi intézetek és iskolák előtt. A nép bevverte egy klerikális ujság helyiségének ablakait és több papot megfenyegetett. A hatóság huszonöt embert letartóztatott és most is fogva tartják őket. Ujabb tüntetésektől tartanak; különösen holnap, mikor a meggyilkolt leányt temetik.

— **A revízió.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisból írják, hogy Quesnay de Beaurepaire azt mondja az »Echo de Paris« mai számában, hogy Brad négy nappal a Dreyfus-pör revíziója tárgyalása előtt fölolvasta jelentését Clemenceau, Labori és Reinach előtt, Paul Clemenceau, a képviselő testvére ezt állítólag be is ismerte. Beaurepaire ez ügyben vizsgálatot kér.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Mindenütt dícsérik a híres
MACHLEID-féle
kecskeméti
arckenőcsöt,
mely rövid használat után minden szeplőt, májfoltot, himlőhelyet, pörse-
néseket és egyéb kellemetlen kitételeket bizto-
san elmulaszt. Az aro-
szép, fiatal, kellemes.
Éde színt nyer tőle, a
napparnitástól meg-
óvja. Kitűnő hatása már
néhány nap múlva ész-
lelhető, egyszeri próba
is elegendő, hogy ezt bárki
örökre megkedvelje. Ha-
tása a kecskeméti növény-
szappannal oly meglepő
és elismert, melyet e téren
szépitő-szer még el nem
ért és fölül nem mult.
Egyik jó tulajdonsága,
hogy ártalmas utóhatása
sohasem lesz. Egy tégely
ára használati utasítással
50 kr. — Egy darab kecskeméti növényzsappan 32 kr.

Hajnal-szesz.
Biztosan meggyógyít minden tájfalmat, így köszvény,
reuma, csontfájdalmak, fejfájás, migrén, fogfájás, fül-
fájás és hátfájás ellen a legbiztosabban ható gyógyszer.
Még alig volt eset rá, hogy számos, sikertelenül használt
szerek után a hajnal-szesznek enyhítő hatása ne lett volna.
Sok ezer elnyomorodott beteg köszöni már ezen szernek
teljes gyógyulását. Egy üveg ára használati utasítással 50 kr.
Kapható:

Farkas Ignác
»Mátyás király« című gyógyszer-tárában Kecskeméten
és minden nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban.
Főraktár Török József gyógyszer-tára Budapest.

Plüss-Stauffer-féle ragasz

henger- és üvegben,

arany és ezüst éremmel többszörösen kitüntetve, már 10 év óta mint leghatályosabb összekötő és ragasztó szer ismeretes, tehát a legkitünőbb szer törött tárgyak összeragasztására. Kapható Pécsen, Alt és Böhm kereskedésében.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betétt az üveget összetartja, a világosságának nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Arjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcsi átjárók, földalatti-folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a nélkül.

Tetőzet-és orom-fedőeserépüvegből

különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Simens,

Neusattl bei Elbogen (Csehország)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárak, tábla-üveg belgial és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

Szabadalmazott préselt üvegbetűk.

Nincs oly köhögés elleni szer, mely a

KAISER-féle mell-bonbont

fölülmulná.

2360, közjegyző által hitelesített elismervény bizonyítja annak biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban Pécsen: Benczenleiten Sándor cukrászdájában.

József-utca 15. sz. a.

ház

f. é. május hó 1-től (esetleg korábban is) bérbe vehető.

Rendelkezésre áll egy négy szobából, fürdő- és cselédszobából, konyhából s minden szükséges mellék-helyiségekből, valamint egy két szobából és konyhából álló lakás, tágas kerttel és szép nagy pincével.

Az összes helyiségek teljesen új állapotban vannak, a szobák amerikai keményfa-padozattal, központi fűtéssel és szellőző készülékkel ellátva. Villamvilágítás kívánatra bevezetve lesz.

Közelebbi értesítés a délutáni órákban Siklósi-országot 14. sz. alatt nyerhető.

Fűrészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr., fél kocsival 2 frt 20 kr-ért házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécsen, Szigeti-országot 33. sz.

Telefon szám 88.

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa duczok jutányos árban.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. Pécsen Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsosatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági zárok és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áraink versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.